

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

شنبه ۲۱ اگست ۲۰۲۱

حمید انوری

یک نگاه گذرا بر ماده ششم

پیمان همکاری های امنیتی کابل - واشنگتن

ماده ششم تجاوز خارجی:

۱ برخلاف منشور سازمان ملل متحد، افغانستان همواره دستخوش تجاوزات کشورهای بیگانه و استفاده نیرو توسط دولت های خارجی و گروه های مسلحی شده است که در بیرون از مرزهای این کشور دارای پایگاه بوده و یا مورد حمایت این دولت ها قرار داشته اند. مطابق این قرارداد، طرفین با هرگونه استفاده از نیروی مسلح یا تهدید علیه تمامیت ارضی، استقلال سیاسی افغانستان، به انضمام حمایت از گروه های مسلح از جمله تأمین پناهگاه و یا تسلیحات از سوی یک کشور خارجی و یا گروه های مسلح دیگر، قویاً مقابله می کنند. طرفین توافق می کنند تا در زمینه تحکیم قابلیت های دفاعی افغانستان در برابر تهدیدات علیه حاکمیت ملی، تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی این کشور، با هم همکاری کنند.

۲ ایالات متحده هرگونه تجاوز خارجی یا تهدید به تجاوز علیه حاکمیت، استقلال و تمامیت ارضی افغانستان را موجب نگرانی شدید خود پنداشته و باور دارد که چنین تجاوزی می تواند منافع مشترک طرفین را در رابطه با ثبات افغانستان، صلح و ثبات منطقه و جهان تهدید کند.

۳ در صورت وقوع چنین تجاوزی و یا تهدید به چنین تجاوزی علیه افغانستان، طرفین به منظور اتخاذ اقدامات بالقوه سیاسی، دیپلماتیک، نظامی و اقتصادی برای تشخیص پاسخ مناسب، باهم به گونه منظم مشورت می کنند. این مشورت ها با هدف ایجاد فهرستی از اقدامات لازم سیاسی، دیپلماتیک، نظامی و اقتصادی صورت می گیرد.

۴ در صورت وقوع چنین تجاوز خارجی و یا تهدید به تجاوز خارجی علیه افغانستان، طرفین با توافق با یکدیگر و به گونه فوری روی اتخاذ و انجام عکس العمل مناسب علاوه بر اقدامات سیاسی، دیپلماتیک، نظامی و اقتصادی که فهرست آن در بند سوم ذکر شده و مطابق به دستورالعمل‌های مندرج قوانین اساسی هر ۲ طرف، به مشورت می پردازند.

سوال اینجاست که ایالات متحده آمریکا به سرمداری جو بایدن رئیس جمهور فعلی، تا کدام حد به این پیمان یا توافق نامه پابند بود و عمل کرد؟!

از نگاه این کمترین به این گونه پیمان ها و توافق نامه ها که بین یک کشور در بند کشیده شده و یک قدرت بزرگ و تجاوزگر، بسته شده، توافق گردیده و امضاء می گردد، هرگز نباید اعتماد کرد.

جو بایدن در یکی از سخنرانی هایش گفت: "... مردم افغانستان باید سرنوست کشورشان را تعیین کنند، ... آقای جو بایدن آیا گفته می تواند که در حمله به افغانستان، کسی یا مقامی از امریکا و متحدین خواسته بود که به کشور ما تجاوز کند و سرنوشت ما را تعیین کند؟

ناگاه و برق آسا به افغانستان لشکر کشی کردید و ناگاه و برق آسا هم فرار کردید. ۲۰ سال گذشت، بیشتر از ۱۵۰ هزار از هموطنان غیر نظامی و مردم عام، شامل زنان، کودکان و جوانان و کهن سالان را از نعمت زندگی محروم کردید (آمار و ارقام رسمی این کشتار در ظرف ۲۰ سال گذشته، ۱۱۱۰۰۰ نفر است).

"...بایدن گفت ارزیابی اطلاعاتی ای که نشان دهد دولت افغانستان در مقابله با طالبان شکست خواهد خورد، وجود ندارد. امریکا به حمایت نظامی و غیرنظامی خود ادامه خواهد داد و حضور دیپلماتیک خود در این کشور را حفظ خواهد کرد."

نتیجه گرفته می شود که یا ارزیابی اطلاعاتی جناب رئیس جمهور امریکا، تحت صفر بوده است و یا هم پرده اندازی بر یک پلان شوم دراز مدت دیگر برای افغانستان و منطقه تواند بود.

همین سخنان فوق آقای بایدن هم به منزله در یخ نوشتن و در آفتاب ماندن است. حکومت مورد حمایت امریکا و متحدین یک شکست شرم آور را متحمل گردید، متحدین امریکائی و غربی آن حکومت فرمایشی و فرسایشی نیز هر کدام راه خود را گرفتند و رفتند و...

به این میگویند اعتماد بر قول و قرار و پیمان همکاری و توافق دوجانبه که هرگز ارزش دو توت را هم نداشته و کاملاً نادیده گرفته شده و به فراموشی سپرده شد.